

Dosarul nr. 3ra-804/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud: I. Chirtoaca)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, A. Bostan, I. Muruianu)

Î N C H E I E R E

29 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Iurie Bejenaru
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Serviciul Vamal al Republicii Moldova,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Liusian Bucilă împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ, restabilirea în funcția anterior deținută, încasarea salariului mediu lunar pentru perioada lipsei forțate de la serviciu, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 14 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul depus de Serviciul Vamal al Republicii Moldova împotriva hotărârii din 22 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă :

La 2 aprilie 2018 Liusian Bucilă, reprezentat de avocatul Petru Balan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ, restabilirea în funcția anterior deținută, încasarea salariului mediu lunar pentru perioada lipsei forțate de la serviciu, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a indicat că a fost angajat în cadrul Serviciului Vamal al Republicii Moldova în anul 1999, activând în diferite funcții până la 5 martie 2018, ultima funcție fiind de inspector superior al Postului vamal Costești (PVFI rutier), Biroul Vamal Nord.

A menționat că la 5 martie 2018, Serviciul Vamal al Republicii Moldova a emis ordinul nr. 182-p cu privire la sancționarea unor colaboratori vamali, prin care s-a dispus aplicarea sancțiunii disciplinare prin eliberarea din serviciu în organul vamal, ordin cu care a făcut cunoștință în aceeași zi.

Astfel, a relatat că motivul reținut de către angajator în vederea aplicării unei asemenea sancțiuni a fost faptul că la 27 ianuarie 2018 de către autoritățile române din cadrul Biroului Vamal Sîncea (RO), în cadrul controlului fizic efectuat asupra autovehiculului de model „Mercedes Sprinter”, cu numărul de înmatriculare

„MJU 707”, pe direcția intrare, în uși, tavan și pereții laterali ai interiorului unității de transport, au fost depistate 8 875 pachete de țigări de marca Marlboro și Kent, care erau camuflate și nedeclarate organului vamal.

În privința conducătorului autovehiculului menționat de către autoritățile vamale din România a fost întocmit procesul-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor cu nr. 03 din 27 ianuarie 2018, cu aplicarea unei amenzi în sumă 10000 de lei RON și confiscarea mijlocului de transport.

Reclamantul a declarat că la ieșirea din Republica Moldova, a efectuat, la punctul de trecere a frontierei Costești (PVF1 rutier), controlul fizic și documentar al mijlocului de transport nominalizat. În procesul efectuării controlului vamal, a deschis compartimentul marfar al autovehiculului de model „Mercedes Sprinter” cu numărul de înmatriculare „MJU 707”, a efectuat controlul fizic, vizual și nu a depistat nimic interzis în interiorul acestuia, iar, persoana care conducea acest mijloc de transport a declarat că dispune doar de două pachete de țigări și că nu are bunuri prohibite. Mai mult, autovehiculul dat nu era pe criteriu de risc și nu a fost antrenat anterior în activități de transportare ilicită a bunurilor peste frontiera vamală.

A precizat că examinarea compartimentului marfar nu i-a dat posibilitate să creadă că în pereți și alte locuri ascunse ar fi putut să se afle țigări, deoarece acestea erau ascunse în locuri special amenajate, care puteau fi depistate doar prin demontarea cu ajutorul mijloacelor speciale, însă motiv vizibil pentru demontare nu a fost, deoarece această procedură poate fi derulată doar în cazul existenței unor dubii întemeiate sau informații că se transportă bunuri interzise, spre exemplu, după semnalele rezultate în urma controlului chinologic.

În pofida faptului că a efectuat controlul fizic al mijlocului de transport, a solicitat ca autovehiculul să fie verificat chinologic, cu câinele special antrenat în căutarea țigărilor, fiind astfel efectuată verificarea de către inspectorul chinolog din cadrul Serviciului Vamal, împreună cu inspectorul Centrului chinologic din cadrul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, care, verificând nu au depistat mărfuri prohibite, iar suspiciuni nu au apărut nici în urma unui astfel de control.

După efectuarea controalelor menționate, luând în considerație faptul că nu erau semne de contrabandă, iar toate procedurile de control au fost respectate și efectuate diligent și obiecții în baza analizei de risc nu au fost, a permis ieșirea din țară a mijlocului de transport nominalizat.

La fel, cu referire la ilegalitatea ordinului nr. 182-p din 5 martie 2018, a susținut că acesta este discriminatoriu, întrucât stabilește o sancțiune disciplinară mai dură în raport cu ceilalți colegi, căroră prin intermediul ordinului contestat le-au fost aplicate sancțiuni disciplinare mai blânde, sub formă de mustrare, mustrare aspră și observație. Astfel, inspectorului chinolog din cadrul Serviciului Vamal, care nu a depistat țigările camuflate în cadrul controlului chinologic efectuat, i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară - mustrare aspră, iar celorlalți le-au fost aplicate sancțiuni disciplinare sub formă de mustrare și observație, fapt ce denotă că ordinul contestat încalcă prevederile art. 8 alin. (1) din Codul muncii, care prevede că în cadrul raporturilor de muncă acționează principiul egalității în drepturi a tuturor salariaților.

A mai evidențiat că pârâtul nu a ținut cont nici de prevederile art. 206 alin. (5) din Codul muncii, potrivit căroră, la aplicarea sancțiunii disciplinare, angajatorul trebuie să țină cont de gravitatea abaterii disciplinare comise și de alte circumstanțe

obiective, fiindu-i aplicată cea mai severă sancțiune disciplinară - eliberarea din serviciu, chiar dacă anterior nu a mai fost sancționat.

Reclamantul a remarcat că în acțiunile sale nu există o abatere disciplinară și nu a încălcat disciplina muncii, fapt pentru care a fost sancționat fără temei.

A explicat că și-a exercitat cu diligență atribuțiile de serviciu, având în vedere că, deși postul vamal Costești nu este dotat cu scanner pentru a fi posibilă depistarea lucrurilor ascunse minuțios și nu există reglementări interne sau regulamente în vederea dezasamblării autovehiculului în timpul verificării la punctele de trecere, colaboratorii vamali asumându-și pe propriul risc consecințele dezasamblării, a depus maxim efort și a efectuat în limitele legale controlul fizic și documentar corespunzător al mijlocului de transport.

A evidențiat că pe parcursul activității în cadrul Serviciului Vamal, a înregistrat indicatori înalți de performanță, fapt pentru care la 1 august 2005, prin ordinul nr. 950-e, i-a fost conferit gradul special înainte de termen. La fel, în legătură cu atitudinea conștiincioasă manifestată față de atribuțiile de serviciu, i-au fost exprimate mulțumiri prin ordinele Serviciului Vamal cu nr. 1650-p și nr.1233-p din 22 decembrie 2014 și 23 decembrie 2015.

Suplimentar, a notat că însuși din ordinul contestat rezultă că, la 27 ianuarie 2018, în jurul orelor 03:30 pe direcția ieșire, de către el și inspectorul chinolog, au fost depistate 200 piei de miel, tănuite și nedeclarate organului vamal, astfel că urmează a fi apreciate critic cele indicate de către Serviciul Vamal în actul contestat, precum că nu a dat dovadă de profesionalism în exercitarea obligațiilor de serviciu.

A mai indicat și asupra faptului că a semnat cu Serviciul Vamal un acord adițional la contractul individual de muncă nr. 130 din 17 februarie 2016, prin care durata contractului individual de muncă a fost prelungită până la 1 martie 2021.

Totodată, a menționat că prevederile art. 209 din Codul muncii, au fost ignorate de către Serviciul Vamal, care nu a respectat termenul de aplicare a sancțiunii disciplinare, dat fiind faptul că presupusa abatere a avut loc la 27 ianuarie 2018, însă sancțiunea disciplinară a fost aplicată la 5 martie 2018.

Reclamantul a specificat că a fost eliberat din serviciu într-o perioadă mai complicată, având în vedere că este căsătorit și are la întreținere patru copii minori, iar, lipsirea de locul său de muncă constituie cu adevărat o privare a familiei de un venit lunar pe care îl avea sub formă de salariu, premii și sporuri.

De asemenea, a declarat că acțiunile ilegale ale angajatorului, prin care a fost lipsit de sursele de întreținere, i-au provocat stare de stres, neliniște și incertitudine, și prin urmare, se consideră în drept să solicite repararea prejudiciului moral, care conform art. 90 alin. (3) din Codul muncii, nu poate fi mai mic decât un salariu mediu lunar.

Reclamantul a afirmat că prin concediere, i-au fost cauzate daune morale care constau în suferințe psihice, manifestate prin epuizare emoțională în legătură cu pierderea locului de muncă și lipsa posibilității de a activa pe viitor în serviciul vamal, precum și de faptul lipirii de posibilitatea de a demonstra legitim nevinovăția în cursul anchetei de serviciu, fiindu-i cauzate suferințe fizice prin dereglarea somnului, cât și lezarea demnității, onoarei și reputației profesionale, evidențiate prin afectarea prestigiului în cadrul serviciului vamal.

În drept, reclamantul și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art. 8 alin. (1), 86, 90, 206, 209, 329, 330 din Codul muncii și art. 3, 17, 24, 26 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Reclamantul a solicitat anularea ordinului nr. 182-p din 5 martie 2018 al Serviciului Vamal al Republicii Moldova, în partea sancționării lui Liusian Bucilă, restabilirea în funcția deținută anterior, încasarea salariului mediu pentru lipsa forțată de la serviciu începând cu data de 5 martie 2018 până la data pronunțării hotărârii de restabilire în funcție, repararea prejudiciului moral în mărime de 15000 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 22 martie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată. A fost anulat ordinul nr. 182-p din 5 martie 2018 al Serviciului Vamal, în partea sancționării lui Liusian Bucilă. A fost obligat Serviciul Vamal să-l restabilească pe Liusian Bucilă, în funcția anterior deținută de inspector superior al Postului Vamal Costești (PVFI, rutier) Biroul Vamal Nord. S-a încasat de la Serviciul Vamal al Republicii Moldova în beneficiul lui Liusian Bucilă salariul mediu lunar pentru perioada lipsei forțate de la serviciu, de la 5 martie 2018 până la 22 martie 2019. S-a încasat de la Serviciul Vamal al Republicii Moldova în beneficiul lui Liusian Bucilă suma de 5000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 7000 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată suportate pentru asistenta juridică. În rest, pretențiile lui Liusian Bucilă privind încasarea prejudiciului moral, s-au respins ca neîntemeiate. În partea restabilirii lui Liusian Bucilă în funcția deținută și achitării unui salariu mediu pentru absența forțată de la muncă, s-a dispus executarea imediată a hotărârii (f.d.138, vol.I).

Manifestând dezacordul cu hotărârea instanței de fond, Serviciul Vamal al Republicii Moldova la 05 aprilie 2019, în interiorul termenului prevăzut de art. 232 Codul administrativ, a depus apel, iar la 20 iunie 2019 a prezentat motivarea apelului, solicitând casarea hotărârii din 22 martie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, în partea pretențiilor admise, cu pronunțarea unei decizii noi de respingere integrală a acțiunii lui Liusian Bucilă (f.d. 140-141, 164-168, Vol.I).

Prin decizia din 18 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost casată integral hotărârea din 22 martie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani și a fost emisă o nouă decizie, prin care cererea de chemare în judecată depusă de Liusian Bucilă împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ, restabilirea în funcția anterior deținută, încasarea salariului mediu lunar pentru perioada lipsei forțate de la serviciu, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată, a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d.197-212, vol.I).

Prin decizia din 09 octombrie 2020 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul depus de Liusian Bucilă, reprezentat de avocatul Petru Balan și s-a casat decizia din 18 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, cu restituirea cauzei pentru rejudecare la Curtea de Apel Chișinău (f.d.26-37, Vol.II).

Prin decizia din 14 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel depusă de Serviciul Vamal al Republicii Moldova împotriva hotărârii din 22 martie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani (f.d.52-77, Vol.II).

În susținerea soluției emise, instanța de apel a reținut prevederile Constituției Republicii Moldova, Codului administrativ, Codului de procedură civilă, Codului muncii, Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, Legii

nr. 1150-XIV din 20 iulie 2000 serviciului în organele vamale (abrogată la 02 iunie 2018 prin Legea nr. 302 din 21 decembrie 2017 cu privire la Serviciul Vamal), Hotărârii Guvernului nr. 974 din 15 august 2016 pentru aprobarea Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor și Hotărârii Guvernului nr. 1161 din 20 octombrie 2016 cu privire la aprobarea Codului de etică și conduită a colaboratorului vamal, menționând că în speță nu se întrunesc cele patru condiții indispensabile pentru aplicarea sancțiunii disciplinare. Or, nu s-a stabilit ca reclamantul Liusian Bucilă și-ar fi îndeplinit necorespunzător obligațiunile și atribuțiile de serviciu. Iar, pârâtul-apelant a eșuat în a prezenta probele prevăzute de lege, în vederea demonstrării neîndeplinirii corespunzătoare a obligațiilor de serviciu de către Liusian Bușilă, în situația în care controlul fizic vizual a fost efectuat în modul și în condițiile prevăzute de lege, și anume în conformitate cu Regulamentul privind vămuirea bunurilor trecute peste frontiera vamală a Republicii Moldova de către persoane fizice și a unor formulare tipizate, aprobat prin Ordinul nr.56 din 21 februarie 2008 al Serviciului Vamal, obligațiilor de serviciu stipulate în fișa de post (f.d. 109-117, vol. 1).

Astfel, instanța de apel a apreciat ca fiind nefondate și fără suport juridic alegațiile apelantului precum că colaboratorul vamal Liusian Bușilă nu a dat dovadă de profesionalism în exercitarea obligațiilor de serviciu, pe motiv că nu ar fi fost respectate normele tehnice privind procedura de control vamal în Postul Vamal Costești (PVFI, rutier). Or, efectuarea fizică timp de două minute a controlului mijlocului de transport nicidecum nu poate fi calificată ca o abatere disciplinară pentru care Liusian Bușilă ar urma să fie sancționat cu eliberarea din funcție.

În opinia instanței de apel, are relevanță doar eficacitatea controlului efectuat de colaboratorul vamal și mai puțin contează timpul consumat pentru acest control, or, petrecerea unui control de rutină într-un interval de timp îndelungat sau excesiv de îndelungat nu corespunde scopului controlului vamal și nu exclude efectuarea acestuia necalitativ sau superficial.

De altfel, instanța ierarhic inferioară a opinat că ordonanța Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, emisă la data de 27 iunie 2018, privind scoaterea reclamantului-intimat de sub urmărire penală pentru faptele în legătură cu care a fost concediat din serviciul vamal constituie o probă pertinentă, care vine în confirmarea ilegalității actului administrativ contestat, în condițiile în care comisia de anchetă de serviciu, pentru a justifica sancțiunea disciplinară eliberarea din serviciu a reclamantului, a reținut că împotriva lui Liusian Bucilă este pornită și instrumentată o cauză penală în care acesta are statut procesual de învinuit(f.d.54,vol.1).

În concluzie, instanța de apel a subliniat că prin argumentele invocate în apel, apelantul-pârât nu a dovedit elemente de natură să determine schimbarea soluției primei instanțe, care a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată.

La 21 aprilie 2021 Serviciul Vamal al Republicii Moldova, a depus recurs, iar la 17 iunie 2021 a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 14 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de respingere integrală a acțiunii lui Liusian Bucilă.

În susținerea recursului s-au indicat motivele de drept și de fapt invocate în referința depusă asupra cererii de chemare în judecată, în cererea de apel anexate la

dosar, suplimentar invocându-se că decizia instanței de apel este neîntemeiată și ilegală, prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material.

Subsecvent, recurentul a indicat că consideră neîntemeiate argumentele instanței de apel precum că în acțiunile reclamantului nu există o abatere disciplinară și că toate prevederile legislației în vigoare au fost respectate, deoarece conform pct.5 alin.(1) lit.a) al Codului de etică și conduită a colaboratorului vamal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1161 din 20 octombrie 2016 pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, colaboratorul vamal își asumă responsabilitatea personală fiind obligat să respecte prevederile legale, dispozițiile interne, precum și normele profesionale specifice activității desfășurate. Iar, la caz, Liusian Bucilă nu a respectat prevederile Instrucțiunii cu privire la aplicarea unor forme de control vamal la posturile vamale de frontieră, aprobată prin Ordinul Serviciului Vamal nr.127-0 din 17 martie 2014, precum și prevederile art.15 alin.(1) a Legii cu privire la serviciul vamal.

În context, recurentul a subliniat că de către Liusian Bucilă nu au fost respectate nici dispozițiile pct.4 lit. a) și lit.b), pct.5 alin. (1) lit. b), d) și g) din Codului de etică și conduită a colaboratorului vamal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1161 din 20 octombrie 2016, fapt ce denotă neexercitarea atribuțiilor de serviciu cu responsabilitate, ceea ce a generat trecerea bunurilor peste frontiera vamală și necombaterea acțiunilor ilegale ale lui Vitalie Grigoriță de trecere a bunurilor peste frontiera vamală cu încălcarea legislației vamale.

Totodată, recurentul a relevat că instanțele ierarhic inferioare nu au luat în considerare și nu s-au expus asupra faptului, că conform Capitolului II Reguli generale de aplicare a controlului vamal, pct.4 alin.(1) lit.a) al Instrucțiunii cu privire la aplicarea unor forme de control vamal la posturile vamale de frontieră, aprobată prin Ordinul Serviciului Vamal nr. 127-0 din 17 martie 2014, control fizic total al mijloacelor de transport se efectuează în toate cazurile când există indicii temeinice, privind nerespectarea legislației în vigoare și constă în verificarea detaliată a habitaculului (interior exterior: lucrurile personale a șoferului, podeaua, tavanul, scaunele și patul ale acestuia etc.) și compartimentul motorului, roata (roțile) de rezervă, exteriorul general al ansamblului (camion, camion remorcă, cap semiremorcă) și a compartimentului marfar. Prin indici temeinici se înțeleg: suspiciuni întemeiate de a presupune că în mijloacele de transport se află și alte bunuri decât cele indicate sau declarate în documente, sau suspiciuni întemeiate cu privire la bună-credință a agentului economic (transportator, declarant, broker vamal, importator, exportator) sau existența unui raport de suspiciuni fraudă în care se indică necesitatea efectuării controlului total, sau suspiciuni întemeiate de încălcare a legislației.

Astfel, Liusian Bucilă urma să efectueze control fizic detaliat, deoarece existau suspiciuni întemeiate, fapt confirmat și de către colaboratorii vamali din România de a presupune că în mijlocul de transport se aflau bunuri, pe când a efectuat controlul vamal fizic superficial, nu a dat dovadă de profesionalism în exercitarea obligațiilor de serviciu, astfel nefiind respectate prevederile legale nominalizate.

La fel, recurentul a menționat că instanța de apel nu a luat în considerare faptul că anterior Liusian Bucilă a mai fost sancționat, prin Ordinul Serviciului Vamal nr.87-p din 02 februarie 2018, fiindu-i aplicată sancțiune disciplinară - observație, care la momentul aplicării sancțiunii contestate din speță, nu era stinsă.

În continuare, Serviciul Vamal al Republicii Moldova a enunțat că instanța de apel nu s-a expus asupra faptului că contrar celor invocate de către Liusian Bucilă, precum că el a solicitat ca autovehicolul să fie verificat chinologic, o astfel de solicitare din partea intimatului nu a avut loc. Or, atât din ordinul contestat cât și din încheierea pe marginea anchetei de serviciu, reiese că controlul fizic cu implicarea patruipedului de serviciu nu a avut loc. Mai mult, patruipedul la momentul trecerii frontierei de stat a mijlocului de transport din speță, se afla în repaos.

Având în vedere cele expuse, în opinia recurentului decizia din 14 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău este unilaterală și neîntemeiată, fiind emisă cu interpretarea eronată a legii, motiv pentru care urmează a fi casată.

La 23 iulie 2021 în adresa lui Liusian Bucilă a fost expediată copia recursului depus de Serviciul Vamal al Republicii Moldova, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

În referința depusă la 21 septembrie 2021 Liusian Bucilă, reprezentat de avocatul Petru Balan a menționat că consideră recursul inadmisibil, deoarece la moment este încadrat în serviciul vamal în funcția de inspector vamal la Postul Vamal Costești-Stînca pe o durată nedeterminată. Serviciul Vamal nu a încetat relațiile de serviciu cu intimatul pe motivul expirării termenului contractului de muncă.

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

În conformitate cu art. 244 alin.(1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 14 aprilie 2021, iar recurentul a recepționat-o la 26 mai 2021, fapt confirmat prin avizul de recepție a scrisorii recomandate (f.d.85, Vol.II).

Astfel, recursul depus la 21 aprilie 2021 și motivarea recursului prezentată la 17 iunie 2021, este în termen.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Serviciul Vamal al Republicii Moldova în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudential, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces

la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Serviciul Vamal al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul depus de Serviciul Vamal al Republicii Moldova, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Iurie Bejenaru

Nina Vascan